

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงบทบาทสตรีในการจัดการชีวะในครัวเรือน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากกลุ่มแม่บ้านในเขตสุขาภิบาลบ้านหลวง อ่าเภอของมห่อ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 350 ราย ผลการศึกษาได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. บริบทด้านพื้นที่ สถานการณ์ปัญหาชีวะในชุมชน และข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง
2. บทบาทสตรีในการจัดการชีวะในครัวเรือน
 - การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์
 - การจัดการก่อนนำทิ้ง
 - การกำจัดขยะ
3. ปัจจัยที่สำคัญต่อนบทบาทสตรีในครัวเรือน
 - ระดับการศึกษาของสตรี
 - ความรู้ของสตรีเรื่องการจัดการชีวะ
 - การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี
 - ภาระของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆ
 - บทบาทในชุมชนของสตรี
 - สภาพแวดล้อมสังคมในครัวเรือน
 - ความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน
4. การวิเคราะห์ความแตกต่างของบทบาทสตรีในการจัดการชีวะในครัวเรือน ในสตรีที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

1. บริบทด้านพื้นที่ สถานการณ์ปัญหาชีวะในชุมชน และข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 บริบทด้านพื้นที่

สุขาภิบาลตำบลบ้านหลวง ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลเมื่อ วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 มีการบริหารงานโดยคณะกรรมการที่มาจากการเลือกตั้งจำนวน 9 คน มีอัตรากำลัง 38 คน เป็นพนักงานสุขาภิบาล 5 คน ลูกจ้างประจำ 16 คน และลูกจ้างชั่วคราว 12 คน พื้นที่เขตเทศบาล

ครอบคลุน 3.82 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 3 ตำบล 10 หมู่บ้าน ประชากร 11,501 คน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีที่ราบสูงอยู่ทางทิศตะวันตกเลียบตามลำน้ำแม่กลอง สำหรับ เป็นที่อยู่อาศัย และมีแม่น้ำสายสำคัญคือแม่น้ำแม่กลองสำหรับใช้ประโยชน์ในการเกษตรและ อุปโภคบริโภค ส่วนย่านธุรกิจส่วนใหญ่ จะมีการประกอบธุรกิจการค้าต่างๆสองข้างทางถนน เชียงใหม่ - ชุมศ (แผนที่แนบท้ายภาคผนวก) ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณ ร้อยละ 50 โดยมีการทำนา การปลูกพืชไร่และพืชสวน เช่น ถั่วเหลือง ห้อมแคง กระเทียน มีการปลูกไม้ผล เช่น ลูกชี้ไฟ มะม่วง ซึ่งถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่นำรายได้มาสร้างสรรค์ เป็นจำนวนมากในแต่ละปี

จากการพัฒนาที่ผ่านมา ทำให้เทศบาลตำบลบ้านหลวงมีการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง มีร้านค้าอาคารพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น บุนชานหนาแน่นขึ้น โครงสร้างพื้น ฐานเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีปัญหาด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหา ขยะมูลฝอย จากการมองปัญหาและแนวทางแก้ไขของผู้บริหาร พนักงานเทศบาลมีปัญหาหลาย ประการที่ต้องจัดการแก้ไข ได้แก่ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ต้องก่อสร้างและซ่อมแซมถนน สะพาน ลำน้ำ ไฟฟ้า ประปาที่ยังไม่เพียงพอ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เช่น รายได้ส่วนใหญ่ยังมี รายได้ต่ำ ผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่ต่ำ ประชาชนบางส่วนว่างงาน ปัญหาด้านการพัฒนา สังคม เช่น ประชาชนยังไม่สนใจการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ปัญหายาเสพติด ความ ปลดปล่อยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร เช่น ประชาชนยังมี ส่วนร่วมทางการเมืองน้อย ส่วนปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารมองว่าปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาขยะมูลฝอยที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และ พื้นที่กำจัดไม่เพียงพอ ปัญหาน้ำเสียบุนช ตลอดจนพื้นที่ว่างเปล่าที่ขาดการนำบดพื้นฟูสภาพแวดล้อม

1.2 สถานการณ์ปัญหาขยะในบุนช

ในประเด็นของการจัดการขยะของท้องถิ่นนี้ จากการสัมภาษณ์กรรมการเทศบาล ตำบลบ้านหลวง ได้พูดถึงการจัดการขยะของเทศบาลว่า มีพนักงานจัดเก็บขยะ 11 คน รถขยะ 2 คัน เก็บขยะ 2 เที่ยว/วัน โดยรถ 1 คันจะได้ 6 คิว รถเก็บขยะ 24 คิว/วัน บริเวณที่ทิ้งขยะ ปัจจุบันมีลักษณะเป็นหลุมกว้าง กำจัดโดยการเทกองและเผา อีกทั้งมีการกลบดินและนีกพ่นยาจาก แมลงวันอาทิตย์ละ 1 ครั้ง พื้นที่กองขยะปัจจุบัน 20 ไร่ ซึ่งคาดว่าจะเต็มภายใน 3 ปี ปัญหาในการจัดการขยะของเทศบาล ในความคิดเห็นของคณะกรรมการผู้บริหาร มีดังนี้

1. พื้นที่ในการกำจัดยะในอนาคต เนื่องจากพื้นที่คืนไอลังเต็น ดังนั้นคณะผู้บริหาร จึงได้หาพื้นที่ใหม่โดยขอใช้พื้นที่ป่าสงวนของกรมป่าไม้ 500 ไร่ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ 10 ต.บ้านหลวง ซึ่งเป็นการจัดการร่วมกันระหว่างอบต.3 แห่งได้แก่ อบต.บ้านหลวง อบต.ดอยแก้ว อบต.ช่วงเป่า และเทศบาลตำบลบ้านหลวง ปัญหานี้ขณะนี้คือ การขอใช้พื้นที่ดังกล่าวในการทิ้งยะด้วยการ ทำการรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งคณะผู้บริหารยังมีปัญหานี้ในการดำเนินการเรื่องนี้อยู่ เมื่อ จำกัดด้วยใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง

2. งบประมาณในการจัดเก็บขยะของเทศบาลนี้ หากเทียบกับรายได้แล้ว ถือว่าขาดทุน เมื่อจากงบลงทุนสูง เช่น การซื้อรถ การซั่งงานในการขุดลุ่ม กลับลุ่ม รวมทั้งซั่ง พนักงาน

3. การให้ความร่วมมือของประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ในการทิ้งยะ เช่น ชาวบ้าน นักนำกิ่งไม้ใบไม้ทิ้งลงในถังขยะของเทศบาลทำให้เต็มเรื่ว และประชาชนนอกเขตเทศบาลนำขยะ มาทิ้งในถังขยะของเทศบาล อีกทั้งปัจจุบันเทศบาลรับขยะของโรงพยาบาล เป้าไม้ โรงเรียน อุ�ทยานฯ ฯลฯ โดยไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการจากหน่วยงานต่างๆ เหล่านี้ และบางครั้งมีขยะ ที่อาจเป็นอันตรายต่อพนักงานอีกด้วย

4. ปัญหาผลกระทบต่อบุคคลในหมู่บ้านที่อยู่ไม่ไกลจากบริเวณกอง ขยะของเทศบาลซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่นอกเขตเทศบาลมีแมลงวันชกชุมมากกว่าปกติ ซึ่งทางผู้บริหาร เทศบาลทราบถึงปัญหานี้ และพยายามแก้ปัญหาโดยพ่นยาฆ่าแมลงวันบริเวณกองขยะ อาทิตย์ ละ 1 ครั้ง

จากการสอบถามคณะผู้บริหารเทศบาลถึงการแก้ปัญหาในอนาคต ทางผู้บริหารเน้นการ แก้ไขปัญหาในเรื่องพื้นที่กำจัดยะและการจัดซื้อรถขนขยะ โดยยังไม่เน้นในประเด็นการลด ปริมาณขยะด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งที่ผ่านมาซึ่งไม่เคยมีการรณรงค์หรือความร่วมมืออย่างจริงจัง กับประชาชน ไม่เคยจัดการประชุมหรืออบรมในเรื่องของขยะ แต่ผู้บริหารเคยไปรับการอบรม หรือร่วมประชุมในเรื่องสิ่งแวดล้อมมาบ้าง แต่ยังไม่คิดจะนำมาระบุคคลที่เพื่อ แก้ไขปัญหาปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นแต่ประการใด

ในส่วนของภาคประชาชนโดยทั่วไป เห็นว่าขยะไม่ได้เป็นปัญหาสำคัญของชาวบ้านใน ชุมชน เนื่องจากกองขยะอยู่ห่างจากชุมชนประมาณ 3 กิโลเมตร แต่เป็นปัญหาของเทศบาลใน การขอที่ทิ้งแห่งใหม่ไม่ได้ ชาวบ้านในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ พึงพอใจกับการบริการจัดเก็บขยะ ของเทศบาล เนื่องจากค่อนหน้านี้ชาวบ้านบางส่วนจะนำขยะในบ้านเรือนไปทิ้งริมแม่น้ำลำคลอง

หรือบุริเวณที่สาธารณะ เช่น ป่า ทำความสกปรกให้ชุมชนโดยทั่วไป เมื่อมีบริการการเก็บขยะของเทศบาล ชาวบ้านจึงใช้บริการนี้และทิ้งขยะไม่ถูกทิ้งอย่าง แต่ชาวบ้านรวมทั้งแม่บ้านบางส่วนก็เห็นว่าในอนาคตปริมาณขยะต้องเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ หากจะมีการรณรงค์ให้มีการลดปริมาณขยะกันอย่างจริงจังก็น่าจะเป็นผลดีและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือโดยให้หน่วยงานเทศบาลร่วมกับโรงพยาบาล สาธารณสุข ร่วมกันรณรงค์ให้ชาวบ้านได้รู้และเข้าใจ

สำหรับแหล่งรับซื้อของเก่า ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ชาวบ้านมีการแยกขยะและนำไปขายนั้น ในเขตเทศบาลตำบลบ้านหลวง มีแหล่งรับซื้อใหญ่ๆ อยู่ด้วยกัน 4 แห่ง และมีแม่ค้ารายย่อยที่รับซื้อในหมู่บ้านอีกจำนวนมาก เพียงพอสำหรับการรองรับการแยกขยะ และปัจจุบันนี้ การรับซื้อของเก่าที่ไม่ใช้แทนทุกชนิด เช่น แก้ว พลาสติกอ่อน อลูมิเนียม เหล็ก กระดาษ

สรุปแล้ว จากสภาพพื้นที่และสถานการณ์ขยะในชุมชนเขตเทศบาลตำบลบ้านหลวงนั้น จะเห็นว่าโดยสภาพชุมชนที่มีการขยายตัว สภาพแวดล้อมที่กำลังเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลถึงปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น หากมองถึงบริบทโดยรวมแล้ว องค์กร หน่วยงานภาครัฐฯ ยังให้ความสำคัญในเรื่องปัญหาขยะไม่นักนัก และหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบโดยตรง ยังคงการจัดการในรูปแบบของการกำจัดด้วยเทคโนโลยี และการสร้างอาชีพที่ในการรองรับ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญในรูปแบบและวิธีการที่จะก่อให้เกิดการลดปริมาณขยะ

1.3 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4) พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คนนั้น ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31 - 45 ปีคิดเป็นร้อยละ 50.68 รองลงไปอายุระหว่าง 46 - 50 ปี ร้อยละ 20.00 โดยกลุ่มอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือช่วงอายุมากกว่า 66 ปี มีเพียงร้อยละ 0.86 โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า กลุ่มแม่บ้านที่ศึกษามีอายุเฉลี่ย 41.83 ปี ซึ่งจะเห็นว่าแม่บ้านส่วนใหญ่อยู่ในวัยกลางคน ส่วนช่วงจำนวนปีที่แต่งงานอยู่กินกับสามีนั้น พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.57 รองลงมาอยู่ในช่วง 11 - 20 ปีร้อยละ 28.00 น้อยกว่า 10 ปีร้อยละ 22.86 และมากกว่า 31 ปีขึ้นไป ร้อยละ 12.57 ตามลำดับ โดยเฉลี่ยแล้วพบว่าจำนวนปีที่แต่งงานอยู่กินกับสามี 19.54 ปี ส่วนจำนวนสมาชิกในครอบครัวนั้น พบว่าส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่มีสมาชิกน้อยกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 รองลงมาคือครอบครัวที่มีสมาชิก 6 - 10 คนร้อยละ 25.71 มีเพียงร้อยละ 0.29 เท่านั้นที่มีสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 10 คน โดยเฉลี่ยแล้วครอบครัวมีสมาชิก 4.59 คน

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อคุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.
อายุ	-	-	41.83	9.71
15 - 30 ปี	41	11.71	-	-
31 - 45 ปี	178	50.86	-	-
46 - 50 ปี	70	20.00	-	-
51 - 65 ปี	58	16.57	-	-
66 ปีขึ้นไป	3	0.86	-	-
จำนวนปีที่从事งาน	-	-	19.54	9.96
ต่ำกว่า 10 ปี	80	22.86	-	-
11 - 20 ปี	98	28.00	-	-
21 - 30 ปี	128	36.57	-	-
31 ปีขึ้นไป	44	12.57	-	-
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	-	-	4.59	2.34
ต่ำกว่า 5 คน	259	74.00	-	-
6 - 10 คน	90	25.71	-	-
มากกว่า 10 คน	1	0.29	-	-

2. บทบาทสตรีในการจัดการขยายในครัวเรือน

ผู้วิจัยอนามัยบนบทบาทสตรีในการจัดการขยายในครัวเรือนออกเป็น 4 ตอนย่อๆ คือ

2.1 บทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์

2.2 บทบาทในการจัดการก่อนนำทิ้ง

2.3 บทบาทในการกำจัดขยะ

2.4 สมบูรณ์การวิจัย

2.1 บทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์

บทบาทสตรีในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ (ตารางที่ 5) ผลการศึกษามีอิทธิพลกับ
เกณฑ์การวิเคราะห์ที่กำหนดไว้ว่า โดยภาพรวม สตรีมีบทบาทในการเลือกใช้สินค้าและ

ผลิตภัณฑ์ในพิศทางที่เป็น梧กต่อสิ่งแวดล้อม โดยค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.33 แสดงว่า แม่บ้านมีการปฏิบัติในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ก่อนซึ่งดี โดยจะเห็นว่าประเทศไทยมีบทบาทในพิศทางที่เป็น梧สูงสุด ได้แก่ การเลือกใช้ผ้าขาวเท่านการใช้กระดาษทิชชูในการทำความสะอาด มีการปฏิบัติเป็นประจำ 316 คน ก็คือเป็นร้อยละ 90.29 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.89 ส่วนประเทศไทยที่มีบทบาทต่ำสุด ได้แก่ การใช้ตะกร้าหรือถุงในการไปจ่ายตลาดโดยปฏิเสธถุงกรีน(ถุงพลาสติก อย่างบาง)ใส่สินค้าหรือ Polythene bag)จากแม่ค้า ไม่มีการปฏิบัติ 171 คน ก็คือเป็นร้อยละ 48.86 ค่าคะแนนเฉลี่ย 0.77 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันแม่บ้านส่วนใหญ่เคยหันต่อการที่ไม่นำตะกร้าไปจ่ายตลาด อาจเป็นเพราะสนิยมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคปัจจุบัน ความสะดวก อีกทั้งแม่ค้าก็มักใส่สินค้าในถุงกรีนแล้ว แม่บ้านจึงไม่นำถุงหรือตะกร้าไปจ่ายตลาด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทสตรีใน การจัดการยะในครัวเรือนด้านการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์

การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	เป็นประจำ (%)	เป็นบางครั้งหรือ นานๆครั้ง (%)	ไม่ทำ (%)	\bar{X}	S.D.
1. การเลือกซื้อสินค้าที่ใช้ไฟฟ้าบรรจุ	16 (4.57)	213 (60.86)	121 (34.57)	1.30	.55
2. การซื้อน้ำดื่มน้ำบรรจุขวดพลาสติกที่ ใช้แล้วทิ้ง	74 (21.14)	119 (34.00)	157 (44.86)	1.24	.78
3. การเลือกซื้อถ้วยขามที่เป็นแก้ว หรือกระเบื้องมากกว่าพลาสติก	275 (78.57)	68 (19.43)	7 (2.00)	1.77	.47
4. การใช้ตะกร้าหรือถุงในการไปจ่าย ตลาดโดยปฏิเสธถุงกรีนจาก แม่ค้า	89 (25.43)	90 (25.71)	171 (48.86)	0.77	.83
5. การเลือกซื้อสินค้าชนิดที่เติมใหม่ ให้หรือมีรีฟล์	93 (26.57)	162 (46.29)	95 (27.14)	0.99	.73
6. การเลือกใช้ผ้าขาวเท่านการใช้ กระดาษทิชชูในการทำความสะอาด	316 (90.29)	31 (8.86)	3 (0.86)	1.89	.34
รวม	-	-	-	1.33	.62

2.2 บทบาทในการจัดการก่อนนำทิ้ง

สำหรับบทบาทสตรีในการจัดการก่อนนำทิ้ง(ตารางที่ 6) ผลการศึกษาเมื่อเทียบกับเกณฑ์ การวิเคราะห์ที่กำหนดไว้ พบว่าโดยภาพรวม สตรีมีบทบาทในการจัดการของก่อนนำทิ้งในพิเศษทางที่เป็นบวกต่อสิ่งแวดล้อม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.18 และคงว่าแม่บ้านมีการปฏิบัติในการจัดการของก่อนนำทิ้งก่อนข้างดี โดยประเด็นที่สตรีมีบทบาทสูงสุดได้แก่ การนำถุงกรองแกรริบมาใช้บรรจุของอื่นหรือใช้รองกันดังขยะในบ้าน มีการปฏิบัติเป็นประจำ 226 คนคิดเป็นร้อยละ 64.57 ไม่มี การปฏิบัติเพียงร้อยละ 11.14 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.53 ประเด็นรองลงมาที่แม่บ้านมีบทบาทก่อนข้างสูงได้แก่ การแยกกระดาษ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติกที่ไม่ใช้แล้วและนำไปขาย มีการปฏิบัติเป็นประจำ 212 คนคิดเป็นร้อยละ 60.57 ไม่มีการปฏิบัติเพียงร้อยละ 8.86 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.52 โดย แม่บ้านส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการแยกขยะว่า สามารถนำไปขายได้ร้อยละ 44.57 เพื่อลดปริมาณ ของร้อยละ 24.29 เพื่อนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นร้อยละ 13.71 เพื่อแบ่งเบาภาระของสุขาภิบาล ร้อยละ 10.29 และเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีร้อยละ 2.57 ส่วนการจัดการของก่อนนำทิ้งประเด็นที่สตรีมี บทบาทต่ำสุดได้แก่ การนำเศษผ้า เศษวัสดุต่างๆ มาดัดแปลงประดิษฐ์เป็นของเล่นเด็กหรือของใช้ อื่นๆอีก โดยไม่มีการปฏิบัติ 183 คนคิดเป็นร้อยละ 52.29 ปฏิบัติเป็นประจำเพียงร้อยละ 7.14 มี คะแนนเฉลี่ย 0.65 ทั้งนี้การที่แม่บ้านไม่นำเศษผ้า เศษวัสดุมาประดิษฐ์เป็นของอื่นๆอีก เพราะไม่ เห็นความจำเป็น และไม่เคยชน จึงมักนำไปทิ้งหรือกำจัดโดยตรงมากกว่า

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทสตรีใน การจัดการของก่อนนำทิ้งด้านการจัดการของก่อนนำทิ้ง

การจัดการของก่อนนำทิ้ง	เป็นประจำ (%)	เป็นบางครั้งหรือ นานๆครั้ง (%)	ไม่ทำ (%)	\bar{x}	S.D.
1. การนำกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือ ใบปลิวที่อ่านเสร็จแล้ว ไปห้องน้ำ หรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น	169 (48.28)	127 (36.29)	54 (15.43)	1.33	.73
2. การนำเศษผ้า เศษวัสดุต่างๆ มาดัดแปลงประดิษฐ์เป็นของเล่นเด็กหรือของใช้ อื่นๆอีก	60 (17.14)	107 (30.57)	183 (52.29)	0.65	.76

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การจัดการขยะก่อนนำไปทิ้ง	เป็นประจำ (%)	เป็นบางครั้งหรือนานๆครั้ง (%)	ไม่ทำ (%)	\bar{X}	S.D.
3. การนำกล่องกระดาษ ขวดกระป๋องขนาดต่างๆ ที่ไม่ใช้แล้ว ได้นำกลับมาใช้บรรจุสิ่งของอย่างอื่น	82 (23.43)	171 (48.86)	97 (27.71)		
4. การนำถุงกรีบแกร์บมาใช้บรรจุของอื่นหรือใช้รองกันถังขยะในบ้าน	226 (64.57)	85 (24.29)	39 (11.14)		
5. การแยกกระดาษ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติกที่ไม่ใช้แล้วและนำไปป้าย	212 (60.57)	107 (30.57)	31 (8.86)		
6. การนำโถะ เก้าอี้หรืออุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้านที่ชำรุด ได้นำมาซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่	94 (26.86)	192 (54.86)	64 (18.29)		
รวม	-	-	-	1.18	.70

2.3 บทบาทสตรีในการกำจัดขยะในครัวเรือน

ในส่วนของบทบาทสตรีในการกำจัดขยะในครัวเรือนนี้ (ตารางที่ 7) จากการศึกษาเมื่อเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ที่กำหนดไว้ พบว่า โดยภาพรวมสตรีมีบทบาทในการกำจัดขยะในครัวเรือนในทิศทางที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 0.86 ประเด็นที่สตรีมีบทบาทในการกำจัดด้ำสุด ได้แก่ การกำจัดเศษอาหาร เศษใบไม้ในบ้าน โดยการนำมาทำเป็นปุ๋ยหมัก ซึ่งไม่มีการปฏิบัติสูงถึง 264 คนคิดเป็นร้อยละ 75.43 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 0.31 ทั้งนี้เนื่องจากสตรีส่วนใหญ่จะนำขยะไปกำจัดโดยทิ้งขยะสุขาภิบาล หรือเผาโดยตรง อีกทั้งเห็นว่าปริมาณขยะไม่มากพอที่จะนำมาทำปุ๋ย ไม่มีพื้นที่ และเห็นว่าเป็นเรื่องยุ่งยากในการทำ จะเห็นว่าประเด็นในการกำจัดส่วนใหญ่สตรีจะมีบทบาทค่อนข้างต่ำเกินขอบเขตทุกประเด็น ยกเว้นประเด็นการกำจัดเศษอาหารในบ้านเรือนโดยการนำมาใช้เสียงสัตว์ ซึ่งสตรีมีบทบาทค่อนข้างดีโดยมีคะแนนเฉลี่ย 1.39 จากการศึกษาวิธีการกำจัดขยะในครัวเรือน พบว่าวิธีการที่เลือกปฏิบัติเป็นอันดับแรกมากที่สุดคือ การทิ้งขยะสุขาภิบาลร้อยละ 58 วิธีการกำจัดอันดับที่ 2 ที่เลือกมากที่สุดคือ การเผาอย่าง 42.56 และอันดับที่ 3 วิธีการกำจัดที่ทำมากที่สุดคือ การฝังร้อยละ 37.16

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทสตรี

ในการจัดการยะในครัวเรือนด้านการกำจัดเชื้อ

การกำจัดเชื้อ	เมื่นประจำ (%)	เมื่นบางครั้งหรือ นานๆครั้ง (%)	ไม่ทำ (%)	\bar{X}	S.D.
1. กำจัดเศษใบไม้แห้งในบ้าน โดยการนำไปเผา	186 (53.14)	99 (28.29)	65 (18.57)	0.65	.77
2. กำจัดเศษใบไม้ในบ้าน โดยการ ไปกองไว้ตามโคนต้นไม้	61 (17.43)	111 (31.71)	178 (50.86)	0.67	.76
3. กำจัดเศษอาหาร เศษใบไม้ในบ้าน โดยนำมาทำเป็นปุ๋ยหมัก	23 (6.57)	63 (18.00)	264 (75.43)	0.31	.59
4. กำจัดเศษอาหาร ในบ้านเรือน โดย นำมายใช้เลี้ยงสัตว์	207 (59.14)	73 (20.86)	70 (20.00)	1.39	.80
5. กำจัดเศษแก้ว ชาตก็อกกระดูก สัตว์ โดยการนำไปฝัง	112 (32.00)	125 (35.71)	113 (32.29)	0.99	.97
6. กำจัดกระป่องตี กระป่องสเปรย์ กระป่องน้ำยากำจัดศัตรูพืชโดยการนำไปฝัง	53 (15.14)	100 (28.57)	197 (56.29)	0.59	.74
7. กำจัดขยะประเภทถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า โดยการนำไปฝัง	54 (15.43)	85 (24.26)	211 (60.29)	0.55	.75
รวม	-	-	-	0.86	.77

2.4 สมมุติฐานข้อที่ 1 : บทบาทสตรีในการจัดการยะในครัวเรือนเป็นไปในทิศทางที่ เป็นบวกต่อสิ่งแวดล้อม

โดยภาพรวมของบทบาทสตรีในการจัดการยะในครัวเรือน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การ วิเคราะห์ที่กำหนด พนวจเป็นไปในทิศทางที่เป็นบวกต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐาน ข้อที่ 1 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยจากทั้ง 3 หมวด เท่ากับ 1.12 ซึ่งในทางประดิ่นอาจมีบทบาทสูงมาก เช่น การเลือกใช้ผ้าที่รีวแทนการใช้กระดาษทิชชูในการทำความสะอาด การนำถุงกรรองกรีบมา ใช้บรรจุของอื่นหรือใช้รองกันถังขยะในบ้าน และการแยกกระดาษ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติกที่ไม่

ใช้แล้วและนำไปขาย บางประเด็นอาจมีบทบาทค่อนข้างต่ำ เช่น การใช้ตะกร้าหรือถุงในการไปจ่ายตลาดโดยปฏิเสธถุงกระสอบแก้วน้ำจากแม่ค้า การนำเศษผ้าเศษวัสดุต่างๆมาประดิษฐ์เป็นของเล็กเล่นหรือของใช้อื่นๆอีก การกำจัดเศษอาหารเศษใบไม้ในบ้านโดยการนำมาทำเป็นปุ๋ยหมัก การกำจัดขยะประเภทถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้าโดยการนำไปฝัง และการกำจัดกระป่องสี กระป่องสเปรย์ กระป่องน้ำยากำจัดศัตรูพืชโดยการนำไปฝัง เป็นต้น

3. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของสตรีไว้ 7 ปัจจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของสตรี ความรู้ของสตรีเรื่องการจัดการขยะ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี ภาระของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆ บทบาทในชุมชนของสตรี สภาพเศรษฐกิจในครัวเรือน และความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน ดังจะได้นำเสนอข้อมูลพื้นฐานของแต่ละปัจจัยดังต่อไปนี้

3.1 ระดับการศึกษาของสตรี

ระดับการศึกษาของสตรีที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ (ตารางที่ 8) พบว่า จากสตรีกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 350 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา 234 คนคิดเป็นร้อยละ 66.86 ระดับมัธยม/ปวช. 52 คนคิดเป็นร้อยละ 14.85 สูงกว่าระดับมัธยม/ปวช. 41 คนคิดเป็นร้อยละ 11.72 และเป็นผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือ 23 คนคิดเป็นร้อยละ 6.57 การที่แบ่งขึ้นส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา เนื่องจากในสมัยก่อนการศึกษาภาคบังคับถึงแค่ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้นคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่จึงเรียนแค่ภาคบังคับ ประกอบกับฐานะทางเศรษฐกิจและค่านิยมทางสังคมที่คิดว่าสตรีไม่จำเป็นต้องมีการศึกษาสูง

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของสตรี

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	23	6.57
ประถมศึกษา	234	66.86
มัธยมศึกษาตอนต้น	25	7.14
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	27	7.71
อนุปริญญา/ปวส.	16	4.57
ปริญญาตรี	24	6.86
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.29

3.2 ความรู้ของสตรีเรื่องการจัดการยะ

ผลการศึกษาความรู้ของสตรีเรื่องการจัดการยะ (ตารางที่ 9) พิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในบทที่ 3 พบว่า สตรีส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการจัดการยะอยู่ในระดับสูงถึง 224 คนคิดเป็นร้อยละ 64.00 มีความรู้ระดับปานกลางร้อยละ 34.00 และมีความรู้ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 2.00 เท่านั้น แสดงว่าสตรีส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการจัดการยะค่อนข้างดี เมื่อจากความรู้ในประเด็นที่สอบถามนี้เป็นเรื่องความรู้พื้นฐานที่สามารถรับรู้ได้ทั่วไปตามแหล่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ถึงแม้ว่าสตรีส่วนใหญ่จะมีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำก็สามารถรับรู้ข่าวสารในเรื่องที่สอบถามได้จากแหล่งต่างๆทั่วไป เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละ ของระดับความรู้เรื่องการจัดการยะของสตรี

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
สูง (12-15 คะแนน)	224	64.00
ปานกลาง (8-11 คะแนน)	119	34.00
ต่ำ (0-7 คะแนน)	7	2.00
รวม	350	100

หากพิจารณาในประเด็นความรู้ในแต่ละหมวด (ตารางที่ 10) พนว่าสตรีมีความรู้เรื่องการจัดการขยะต่ำสุดในหมวดการกำจัดขยะ ก็อ้มีคะแนนเฉลี่ย 2.83 จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน คะแนนสูงสุด 4 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน ส่วนความรู้ของสตรีในหมวดปัญหาขยะและการจัดการขยะนั้น คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยหมวดปัญหาขยะมีคะแนนสูงสุด 6 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนนและหมวดการจัดการขยะคะแนนสูงสุด 5 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน หากพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าในหมวดปัญหาขยะข้อที่ตอบผิดมาก ได้แก่ข้อคำถามที่ว่า “การที่มีขยะปริมาณมากกองอยู่ในพื้นที่กำจัดขยะ จะเป็นปัญหางานหนักต้องชุมชนบริเวณใกล้เคียงเท่านั้น” ซึ่งมีผู้ตอบผิดถึงร้อยละ 42.86 และข้อคำถามที่ว่า “หน่วยงานท้องถิ่น เช่น เทศบาล สุขาภิบาล มีหน้าที่จัดเก็บขยะและนำไปกำจัด โดยไม่จำเป็นต้องให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม” มีผู้ตอบผิดถึงร้อยละ 48.00 ส่วนในหมวดการจัดการขยะ ข้อที่ตอบผิดมาก ได้แก่ข้อคำถามที่ว่า “ขยะอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า กระป๋องยาฆ่าแมลงควรทิ้งขยะสุขาภิบาล” มีผู้ตอบผิดถึงร้อยละ 74.29 แสดงว่าถึงแม้สตรีจะมีความรู้เรื่องการจัดการขยะโดยเฉลี่ยสูง แต่สตรีที่ซึ้งไม่รู้ และไม่เข้าใจในบางประเด็นดังที่ได้นำเสนอซึ่งอาจมีผลต่อนบทบาทสตรีในการจัดการขยะในกรุงเทพฯได้

ตารางที่ 10 แสดงร้อยละของคะแนนความรู้ในแต่ละหมวด

หมวดความรู้	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
หมวดปัญหาขยะ	6	4.81	0.94	80.17	6	1
หมวดการจัดการขยะ	5	4.21	0.76	84.20	5	1
หมวดการกำจัดขยะ	4	2.83	0.76	70.75	4	0

3.3 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี

ผลการศึกษาในเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี (ตารางที่11) พบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สตรีส่วนใหญ่ได้รับได้แก่ ทางโทรศัพท์ โดยได้รับเป็นประจำสูงถึง 259 คน กิตเป็นร้อยละ 74.00 รองลงมาคือทางวิทยุ และ จากเพื่อนบ้าน โดยได้รับเป็นประจำร้อยละ 34.86 และ 29.43 ตามลำดับ และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สตรีได้รับน้อยที่สุด ได้แก่ ทางวารสาร/นิตยสาร ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับข่าวสารผ่านช่องทางนี้ถึง 225 คน กิตเป็นร้อยละ 64.29 ทั้งนี้ เพราะสตรีในชนบทส่วนใหญ่ไม่นิยมอ่านวารสาร/นิตยสาร เพราะราคาค่อนข้างสูงและไม่สามารถหาอ่านได้ทั่วไปในหมู่บ้าน แหล่งที่สตรีได้รับข่าวสารค่อนข้างน้อยของลงมาได้แก่ แหล่งจากองค์กรท้องถิ่น (สุขาภิบาล) หนังสือพิมพ์ และหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากสุขาภิบาล โดยไม่เคยได้รับข่าวสารผ่านช่องทางนี้เหล่านี้ร้อยละ 45.43, 36.57 และ 34.86 ตามลำดับ สำหรับโอกาสการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าสตรีไม่เคยเข้าร่วมประชุม/อบรมถึง 219 คน กิตเป็นร้อยละ 62.57 มีเพียงร้อยละ 4.29 เท่านั้นที่เคยเข้าร่วมการประชุม/อบรมเป็นประจำ

ส่วนในประเด็นเนื้อหาของข่าวสารที่สตรีได้รับรู้นั้น สตรีส่วนใหญ่ได้รับรู้ข่าวสารในเรื่องสถานการณ์ปัญหาขยะทั่วไป รูปแบบหรือวิธีการจัดการขยะ และข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นบางครั้ง โดยเฉลี่ยมีเที่ยงร้อยละ 23.91 ที่ได้รับเป็นประจำ และมีเพียงร้อยละ 19.91 ที่ไม่เคยได้รับข่าวสารในเรื่องเหล่านี้เลย

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละ ของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสหกรณ์

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	ความถี่ของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
	เป็นประจำ		เป็นบางครั้ง		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การได้รับข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม	-	-	-	-	-	-
จากแหล่งต่างๆ						
1.1 โทรทัศน์	259	74.00	83	23.71	8	2.29
1.2 วิทยุ	122	34.86	166	47.43	62	17.71
1.3 หนังสือพิมพ์	64	18.29	158	45.14	128	36.57
1.4 วารสาร/นิตยสาร	26	7.43	99	28.29	225	64.29
1.5 ผู้ติด-พื่น้อง	86	24.57	224	64.00	40	11.43
1.6 เพื่อนบ้าน	103	29.43	228	65.14	19	5.43
1.7 องค์กรท้องถิ่น (สุขาภิบาล)	30	8.57	161	46.00	159	45.43
1.8 หน่วยงานอื่นนอกเหนือจาก	37	10.57	191	54.57	122	34.86
สุขาภิบาล						
2. การเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านสิ่งแวดล้อม	15	4.29	116	33.14	219	62.57
3. การได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาขยะทั่วไป	85	24.29	206	58.86	59	16.86
4. การได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการจัดการขยะ เช่น การแยกขยะ การทิ้งขยะให้ถูกต้อง	92	26.29	197	56.29	61	17.43
5. การได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	74	21.14	187	53.43	89	25.43

โดยภาพรวมเมื่อเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ที่กำหนด พบว่าระดับของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี(ตารางที่12) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง 212 คนคิดเป็นร้อยละ 60.57 รองลงมาได้แก่การรับรู้ในระดับต่ำร้อยละ 25.43 และระดับสูงร้อยละ 14.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี

ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
สูง (17-24 คะแนน)	49	14.00
ปานกลาง (9-16 คะแนน)	212	60.57
ต่ำ (0-8 คะแนน)	89	25.43
รวม	350	100

3.4 ภาระของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านการจัดการขาย

ผลการศึกษาในเรื่องภาระของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆนอกเหนือจากด้านการจัดการขาย (ตารางที่ 13) พบว่า สตรีส่วนใหญ่มีภาระในครัวเรือนนอกเหนือจากการจัดการขายอยู่ในระดับมาก 302 คนคิดเป็นร้อยละ 86.29 มีเพียงร้อยละ 13.71 เท่านั้นที่มีภาระอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง จะเห็นว่า (ตารางที่ 14) ภาระของสตรีในครัวเรือนทุกด้าน ส่วนใหญ่จะปฏิบัติทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาระในการจัดทำอาหารการกินภายในบ้าน มีการปฏิบัติทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้งสูงถึง 322 คนคิดเป็นร้อยละ 92.00 รองลงมาได้แก่ ภาระในการใช้จ่ายในครอบครัว มีการปฏิบัติทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้งร้อยละ 84.29 โดยไม่มีแบ่งบ้านคนใหม่เลยที่ไม่เคยปฏิบัติในเรื่องนี้ รวมทั้งภาระในการดูแลความสะอาดเป็นรายบุคคลร้อยของบ้านเรือนสตรีที่มีการปฏิบัติทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้งสูงถึงร้อยละ 77.71 และรองลงมาได้แก่บ้านล้วนใหญ่มีภาระในครัวเรือนสูงมาก เนื่องจากเป็นค่านิยมทางสังคมทำให้มีการแบ่งบทบาทระหว่างเพศ และกำหนดให้ผู้หญิงต้องรับผิดชอบงานในครัวเรือนดังกล่าว

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับภาระของสตรีในครัวเรือนค้านอื่นๆ

ระดับภาระของสตรีในครัวเรือนค้านอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
มาก (7-10 คะแนน)	302	86.29
น้อย ถึง ปานกลาง (0-7คะแนน)	48	13.71
รวม	350	100

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของการะของสตรีในครัวเรือนค้านอื่นๆ

ภาระของสตรีในครัวเรือนค้านอื่นๆ	ทุกครั้งหรือเกือบ	เป็นบางครั้งหรือ	ไม่เคย
	ทุกครั้ง(%)	นานๆครั้ง(%)	(%)
1. การจัดหาอาหารการกินภายในบ้าน	322 (92.00)	27 (7.71)	1 (0.29)
2. การอบรมสั่งสอนบุตรหลาน	226 (64.57)	110 (31.43)	14 (4.00)
3. การใช้จ่ายในการอุดหนุน	295 (84.29)	55 (15.71)	-
4. การหารายได้ในครอบครัว	210 (60.00)	139 (39.71)	1 (0.29)
5. การดูแลความสะอาดเป็นระยะๆ	272 (77.71)	76 (21.71)	2 (0.57)
เรียบเรียงของบ้านเรือน			

3.5 บทบาทในชุมชนของสตรี

ผลการศึกษาในเรื่องบทบาทในชุมชนของสตรี พบร่วมกับสตรีส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้าน โดยเป็นสมาชิก 1 กลุ่ม 230 คนคิดเป็นร้อยละ 65.71 เป็นสมาชิกมากกว่า 1 กลุ่ม 45 คนคิดเป็นร้อยละ 12.86 รวมแล้วสตรีที่เป็นสมาชิกกลุ่มในหมู่บ้านมีถึงร้อยละ 78.57 และมีผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มใดๆ เลยร้อยละ 21.43 กลุ่มที่แม่บ้านส่วนใหญ่สนใจเป็นสมาชิกได้แก่ กลุ่มแม่บ้าน และกลุ่มอื่นๆ ที่แม่บ้านเป็นสมาชิกได้แก่ กลุ่มอมทรัพย์ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร กลุ่มราชส. กลุ่มเกษตรกร และกลุ่ม อสม. โดยในการเป็นสมาชิกนั้น สตรีได้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มเพียงร้อยละ 6 และไม่ได้มีตำแหน่งใดๆ ในกลุ่มร้อยละ 72.57

ในส่วนของการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนนี้ (ตารางที่ 15) พบร่วมกับสตรีส่วนใหญ่ไปร่วมงานในชุมชนทุกรังหรือเกือบทุกรังสูงถึง 245 คนคิดเป็นร้อยละ 70 เนื่องจากในชุมชนนบท เมื่อมีงานที่เป็นกิจกรรมสาธารณะ หรืองานที่ต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน เช่น งานวัด งานศพ แม่บ้านส่วนใหญ่จะไปช่วยงานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการจัดหาอาหารการกิน ส่วนการไปร่วมประชุมของหมู่บ้าน วัด โรงพยาบาลยังอีก จำนวนมากครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.14 แต่ในการไปร่วมประชุมนั้นสตรีไม่เคยแสดงความคิดเห็นในการประชุมถึงร้อยละ 55.14 แสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้งร้อยละ 40.29 มีเพียงร้อยละ 4.57 เท่านั้นที่ร่วมแสดงความคิดเห็นทุกรังหรือเกือบทุกรัง และในการร่วมทำกิจกรรมชุมชนสตรีส่วนใหญ่ไปร่วมเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 66.57 โดยภาพรวมแล้วจะเห็นว่าระดับบทบาทในชุมชนของสตรี (ตารางที่ 16) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.86 ส่วนระดับสูงและระดับต่ำอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 10.28 และ 18.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน

การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน	ทุกครั้งหรือ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคย
	เกือบทุกครั้ง(%)	(%)	(%)
1. การไปร่วมงานในชุมชน เช่น งานศพ งานวัด	245 (70.00)	102 (29.14)	3 (0.86)
2. การไปร่วมประชุมของหมู่บ้าน วัด โรงเรียน	139 (39.71)	186 (53.14)	25 (7.14)
3. การร่วมแสดงความคิดเห็นในการ ประชุม	16 (4.57)	141 (40.29)	193 (55.14)
4. การร่วมทำกิจกรรมของชุมชน เช่น การปลูกป่า การผลิต การสร้างสิ่ง สาธารณูปโภคในหมู่บ้าน	55 (15.71)	233 (66.57)	62 (17.71)

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับบทบาทในชุมชนของสตรี

ระดับบทบาทในชุมชนของสตรี	จำนวน	ร้อยละ
สูง (9-12 คะแนน)	36	10.28
ปานกลาง (5-8 คะแนน)	248	70.86
ต่ำ (0-4 คะแนน)	66	18.86
รวม	350	100

3.6 สภาพเศรษฐกิจในครัวเรือน

จากการศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจในครัวเรือน (ตารางที่ 17) พบว่า สตรีในครัวเรือนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.00 และ 28.86 ตามลำดับ ส่วนน้อยที่มีอาชีพรับราชการและอื่นๆ เช่น แม่บ้าน ช่างเสริมสวย ส่วนรายได้และรายจ่ายของครัวเรือน อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 18) โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับต่ำกว่า 4,000 บาท รายได้เฉลี่ยของครอบครัวเท่ากับ 6,287 บาท และรายจ่ายเฉลี่ยของครอบครัว 5,723 บาท

ครอบครัวส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินร้อยละ 72.86 และไม่มีหนี้สินร้อยละ 27.14 รายจ่ายส่วนใหญ่ของครอบครัวจะใช้จ่ายในเรื่อง การเดียงคุกครอบครัวถึงร้อยละ 99.43 รองลงมาคือ ส่งลูกหลานเรียนหนังสือ 佔ใช้หนี้สิน การลงทุนทำสวนหรือถ้าขาย และใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าม้าปนกิจพัฒนาบ้าน ค่าโทรศัพท์ ค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น หากคุณภาพของรายได้มีอหังวนรายจ่ายและภาระหนี้สินแล้ว (ตารางที่ 19) จะเห็นว่าครัวเรือนร้อยละ 58.57 มีรายได้ไม่พอใช้และร้อยละ 33.43 มีรายรับพอเด็กับรายจ่าย แต่หากมองถึงสภาพปัญหาการใช้จ่ายของครอบครัว (ตารางที่ 20) พบว่าครอบครัวส่วนใหญ่ร้อยละ 63.71 มีปัญหาแต่พอแก้ได้ มีเพียงร้อยละ 14.29 ที่มีปัญหามาก และร้อยละ 22.00 ที่ไม่มีปัญหา แสดงว่าครัวเรือนที่อยู่ในกลุ่มรายได้ไม่พอใช้เงินนี้นี่คือสถานถึงสภาพปัญหาการใช้จ่ายก็สามารถแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการช่วยเหลือชุมชนต่อไปว่างเครือญาติ การผ่อนผันภาระหนี้สิน รวมทั้งความพยายามในการลดรายจ่ายในครอบครัวลง จึงสามารถเผชิญกับสภาพปัญหาการใช้จ่ายในครอบครัวได้

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของอาชีพของสตรี

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้าง	133	38.00
เกษตรกรรม	101	28.86
ถ้าขาย	68	19.43
รับราชการ	27	7.71
อื่นๆ	21	6.00
รวม	350	100

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้และรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนของสตรี

ระดับรายได้และรายจ่าย/เดือน	รายได้		รายจ่าย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,000 บาท	193	55.14	201	57.49
4,001 - 8,000	93	26.57	92	26.29
8,001 - 12,000	22	6.29	25	7.14
12,001 - 16,000	14	4.00	15	4.29
16,001 - 20,000	13	3.71	7	2.00
20,000 บาทขึ้นไป	15	4.29	10	2.86
รวม	350	100	350	100

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของรายได้เมื่อหักลบรายจ่ายและการหนี้สินต่อเดือน

สภาพรายได้เมื่อหักลบรายจ่ายและการหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
เหลือเก็บ	28	8.00
รายรับพอดีกับรายจ่าย	117	33.43
ไม่พอใช้	205	58.57
รวม	350	100

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละของสภาพปัจยุทการใช้จ่ายของครอบครัว

สภาพปัจยุทการใช้จ่ายของครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัจยุท	77	22.00
มีปัจยุทแต่พอแก้ได้	223	63.71
มีปัจยุทมาก	50	14.29
รวม	350	100

3.7 ความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน

ผลของการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน(ตารางที่ 21) พบว่าระดับความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 49.43 และร้อยละ 46.86 ตามลำดับ ส่วนความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับต่ำมีเพียงร้อยละ 3.71 เท่านั้น โดยจะเห็นว่าประเด็นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน(ตารางที่ 22) ในระดับสูง ได้แก่ ประเด็นเรื่องการปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว และการช่วยเหลือในด้านการเงิน ซึ่งมีการปฏิบัติการทุกรายหรือเกือบทุกรายสูงถึงร้อยละ 63.43 ทั้งนี้เป็นพระสตรีในชนบท ส่วนใหญ่จะให้เกียรติฝ่ายชายผู้เป็นสามี เพราะคิดว่าสู้ชายเป็นผู้นำครอบครัว ดังนั้นมีเมื่อมีปัญหาจึงปรึกษาเป็นประจำ และประเด็นรองลงมา ได้แก่ การให้ความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือนในการช่วยทำงานบ้านร้อยละ 58.00 ส่วนประเด็นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนที่ค่อนข้างต่ำ ได้แก่ การที่สมาชิกไม่เคยช่วยเหลืองานพิเศษอื่นๆที่แม่บ้านชอบหมาย คิดเป็นร้อยละ 8.00 และการที่ไม่เคยช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงานร้อยละ 7.72 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมาชิกแต่ละคนมีงานซึ่งเป็นหน้าที่ประจำของตนเองในบ้าน บางครั้งเมื่อได้รับการร้องขอเพิ่มจากงานประจำจึงไม่ค่อยปฏิบัติตาม ส่วนการที่ไม่ช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงานอาจเป็นเพราะสมาชิกเคยชินกับหน้าที่ของแต่ละคน จึงไม่มีความคิดเห็นในการทำงานและการตัดสินใจของแม่บ้านหรืออาจคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับตนเอง

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน

ระดับความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
สูง (8-10 คะแนน)	164	46.86
ปานกลาง (5-7 คะแนน)	173	49.43
ต่ำ (0-4 คะแนน)	13	3.71
รวม	350	100

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละของความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน

ความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน	ทุกครั้งหรือเกือบ		เป็นบางครั้งหรือ นานๆครั้ง (%)	ไม่เคย (%)
	ทุกครั้ง (%)			
1. มีการปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว	222 (63.43)	117 (33.43)	11 (3.14)	
2. การให้ความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือนในการช่วยทำงานบ้าน	203 (58.00)	136 (38.86)	11 (3.14)	
3. การให้ความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือนในการช่วยเหลืองานพิเศษอื่นๆที่แม่บ้านมอบหมาย	147 (42.00)	175 (50.00)	28 (8.00)	
4. การให้ความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือนในการช่วยเหลือในด้านการเงิน	222 (63.43)	119 (34.00)	9 (2.57)	
5. การให้ความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือนในการช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงาน	130 (37.1)	193 (55.14)	27 (7.72)	

4. การวิเคราะห์ความแตกต่างของบทบาทสตรีในการจัดการ竹ะในครัวเรือนในสตรีที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่ผู้วิจัยนำมาศึกษามี 7 ปัจจัยประกอบด้วย ระดับการศึกษา ความรู้ของสตรีในเรื่องการจัดการ竹ะ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี ภาระของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆ บทบาทในชุมชนของสตรี สภาพเศรษฐกิจในครัวเรือน และความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบของการพิสูจน์สมมุติฐาน ทั้งนี้สมมุติฐานข้อที่ 1 ได้นำเสนอไว้แล้วในส่วนที่ 2 ของบทนี้

สมมุติฐานข้อที่ 2 : สตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการ竹ะในครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 23) พบว่าสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีบทบาทในการจัดการ竹ะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 2 และจากการวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพื่อเดิน พบว่ามีความ

แตกต่างระหว่างสตรีที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม กับสตรีที่มีการศึกษาระดับมัธยม ประมาณ และสตรีที่ไม่ได้เรียนหนังสือ โดยสตรีที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมมีนิบนาทในการจัดการขยะมาก กว่าสตรีที่มีการศึกษาระดับมัธยม ประมาณ และไม่ได้เรียนหนังสือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตรีที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยม มีโอกาสและความสนใจในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ได้มากกว่า ทำให้มีความตระหนักในปัญหาและแสดงนิบนาทในการจัดการขยะในครัวเรือนในทางบวกมากกว่า

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่าสตรีที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีนิบนาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพื่อการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ต่างๆนั้น แม้บ้านเลขที่นับการปฏิบัติหรือทำตามค่านิยมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้แม่บ้านปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าระดับการศึกษาใด แต่ในประเด็นนิบนาทสตรีในการจัดการก่อนนำทิ้งนั้นพบว่าสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีนิบนาทในการจัดการก่อนนำทิ้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่ามีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยม กับสตรีที่มีการศึกษาระดับประถม และไม่ได้เรียนหนังสือ ส่วนในประเด็นนิบนาทสตรีในการกำจัดขยะนั้นพบว่าสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีนิบนาทในการจัดการขยะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่า มีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีการศึกษาสูงกว่ามัธยมกับสตรีที่มีการศึกษาระดับ มัธยม ประมาณ และไม่ได้เรียนหนังสือ

ตารางที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการขยะ
ในครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ประเด็น	ระดับการศึกษา				F-Ratio	F-Prop
	ไม่ได้ เรียน	ประถม	มัธยม	สูงกว่า มัธยม		
	23 คน	234 คน	52 คน	41 คน		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	(S.D.)	(S.D.)	(S.D.)	(S.D.)		
การเลือกใช้สินค้าและ ผลิตภัณฑ์	1.38 (0.27)	1.31 (0.24)	1.28 (0.30)	1.38 (0.24)	1.66	.17
การจัดการก่อนนำทิ้ง	1.13 (0.38)	1.14 (0.38)	1.23 (0.38)	1.34 (0.33)	3.76	.01
การกำจัดขยะ	0.67 (0.38)	0.70 (0.39)	0.78 (0.41)	0.97 (0.42)	5.86	.00
บทบาทสตรีในการจัดการ ขยะในครัวเรือน	1.04 (0.22)	1.04 (0.24)	1.08 (0.26)	1.22 (0.23)	7.10	.00

สมมุติฐานข้อ 3 : สตรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัด
การขยะในครัวเรือนแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการขยะใน
ครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มีระดับความรู้เรื่องการจัดการขยะแตกต่างกัน (ตารางที่ 24) พบว่าโดย
ภาพรวมสตรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบ
ทดสอบความรู้ที่นำมาใช้เน้นสามารถวัดได้ในระดับตื้นคือวัดได้แค่ในระดับการระลึกได้ การจำ แต่
ยังไม่ถึงขั้นที่จะนำไปสู่ความตระหนัก การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การนำไปใช้ และการประเมิน
ผล รวมทั้งอาจมีปัจจัยอื่นมีผลต่อสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือน เช่น สภาพเศรษฐกิจ ความ
เชิงชั้นที่ปฏิบัติกันมา ความสะดวก กាณิยมในสังคม และบุคลิกภาพส่วนตัว เป็นต้น

หากพิจารณาในแต่ละประเด็น พนวัสดรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการก่อนนำทิ้งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพื่อเดินพบว่ามีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีความรู้ในระดับสูง และสตรีที่มีความรู้ในระดับปานกลาง โดยสตรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะในระดับสูง จะมีบทบาทในการจัดการก่อนนำทิ้งดีกว่าสตรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะสูง สามารถคิดและตัดสินใจปฏิบัติในเรื่องการจัดการก่อนนำทิ้ง โดยไม่ต้องขึ้นกับอิทธิพลภายนอกอื่นๆ มากนัก หมายความว่า การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ หรือการกำจัดขยะ

ตารางที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีความรู้เรื่องการจัดการขยะแตกต่างกัน

ประเด็น	ระดับความรู้			F-Ratio	F-Prop
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
	224 คน	119 คน	7 คน		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	(S.D.)	(S.D.)	(S.D.)		
การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	1.33 (0.24)	1.32 (0.26)	1.21 (0.16)	0.79	.45
การจัดการก่อนนำทิ้ง	1.22 (0.37)	1.09 (0.36)	1.12 (0.48)	4.83	.01
การกำจัดขยะ	0.74 (0.40)	0.72 (0.39)	0.95 (0.34)	1.09	.33
บทบาทสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือน	1.08 (0.25)	1.03 (0.24)	1.09 (0.21)	1.71	.18

**สมมติฐานข้อ 4 : สตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการ
ขยะในครัวเรือนแตกต่างกัน**

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการขยะใน
ครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน(ตารางที่25) โดยภาพรวมพบว่า
สตรีที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 4 และจากการ
วิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่า มีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูล
ข่าวสารในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ โดยสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับสูง
จะมีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนมากกว่า สตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับ
ปานกลางและระดับต่ำ

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น จะพบว่าสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลสารแตกต่างกันมีบทบาท
ในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
ความเคยชินในการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ล้วนเช่น ราคา อีกทั้งสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่วางจำหน่าย
ในห้องตลาดไม่มีให้เลือกซื้อได้ตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมา ส่วนประเด็นบทบาทสตรีในการจัด
การก่อนนำทิ้ง และการกำจัดขยะนั้น พบร่วมกันว่า สตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกันมีบทบาท
ในการจัดการก่อนนำทิ้งและการกำจัดขยะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อ
วิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่าในประเด็นบทบาทสตรีในการจัดการขยะก่อน
นำทิ้งมีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับสูง กับสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูล
ข่าวสารในระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนประเด็นบทบาทสตรีในการกำจัดขยะในครัวเรือน
นั้นมีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในระดับสูง กับสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูล
ข่าวสารในระดับปานกลางและระดับต่ำ และแตกต่างระหว่างสตรีที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระดับต่ำ
กับระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการ竹ะ
ในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน

ประเด็น	ระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร			F-Ratio	F-Prop
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
	49 คน	212 คน	89 คน		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	(S.D.)	(S.D.)	(S.D.)		
การเดือดใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	1.39 (0.19)	1.31 (0.26)	1.32 (0.25)	2.37	.09
การจัดการก่อนนำทึ้ง	1.36 (0.36)	1.17 (0.35)	1.07 (0.38)	10.12	.00
การกำจัด竹ะ	0.98 (0.45)	0.76 (0.38)	0.55 (0.34)	20.19	.00
บทบาทสตรีในการจัดการ竹ะในครัวเรือน	1.20 (0.24)	1.06 (0.24)	0.96 (0.19)	22.31	.00

สมมุติฐานข้อ 5 : สตรีที่มีภาวะในครัวเรือนด้านอื่นๆ แตกต่างกันเมื่อบทบาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ บทบาทสตรีในการจัดการ竹ะในครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีภาวะในครัวเรือนด้านอื่นๆ แตกต่างกัน (ตารางที่ 26) พบว่า สตรีที่มีภาวะในครัวเรือนด้านอื่นๆ แตกต่างกัน เมื่อบทบาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 5 โดยสตรีที่มีภาวะในครัวเรือนด้านอื่นๆ มากจะมีบทบาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนมากกว่าสตรีที่มีภาวะในครัวเรือนด้านอื่นๆ น้อย-ปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่สตรีเมื่อบทบาทในครัวเรือนด้านอื่นๆ โดยเฉพาะบทบาทในด้านการอบรมลั่งสอนบุตรหลาน การคุ้มครองความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเรือน ทำให้แม่บ้านต้องปฏิบัติเป็นตัวอย่างแก่บุตรหลานในเรื่องของการคุ้มครองความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเรือน ซึ่งก่อให้เกิดบทบาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนด้วย

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นของบทบาทสตรีในการจัดการยะในครัวเรือน พบว่า สตรีที่มีภาระในครัวเรือนด้านอื่นๆแตกต่างกัน มีบทบาทในการกำจัดขยะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่มีบทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ และบทบาทในการจัดการขยะก่อนนำทิ้ง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 แสดงการเปรียบเทียบทบทบาทสตรีในการจัดการยะในครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีภาระในครัวเรือนด้านอื่นๆ แตกต่างกัน

ประเด็น	ระดับภาระในครัวเรือนด้านอื่นๆของสตรี		2-Tail Sig
	มาก 302 คน \bar{X} (S.D.)	น้อย-ปานกลาง 48 คน \bar{X} (S.D.)	
การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	1.33 (0.26)	1.30 (0.23)	.48
การจัดการก่อนนำทิ้ง	1.19 (0.37)	1.10 (0.39)	.14
การกำจัดขยะ	0.76 (0.41)	0.58 (0.32)	.00
บทบาทสตรีในการจัดการยะในครัวเรือน	1.08 (0.25)	0.97 (0.22)	.01

หากพิจารณาในแต่ละประเด็นของการสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆแล้ว (ตารางที่27) พบว่า สตรีที่อบรมสั่งสอนบุตรหลานและดูแลความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเรือนแตกต่างกันมีบทบาทในการจัดการยะในครัวเรือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 โดยกลุ่มที่ปฏิบัติมากจะมีบทบาทในการจัดการยะในครัวเรือนมากกว่ากลุ่มที่มีการปฏิบัติปานกลาง - ไม่ปฏิบัติ

ตารางที่ 27 แสดงการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทศรีในการจัดการยะในครัวเรือน
ระหว่างสตรีที่มีภาระในครัวเรือนด้านอื่นๆ(แต่ละประเด็น)แตกต่างกัน

การของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆ \bar{X} และ S.D.ของบทบาทศรีในการ 2 - Tail Sig

	จัดการยะในครัวเรือน		.80
	ปัจจัยดิมากร	ปัจจัยดิปานกลาง - ในปัจจัยดิ	
1. การจัดหาอาหารการกินภายในบ้าน	1.06 (0.25)	1.08 (0.23)	
2. การอบรมสั่งสอนบุตรหลาน	1.08 (0.24)	1.03 (0.24)	.04
3. การใช้จ่ายในการอบครัว	1.06 (0.24)	1.09 (0.24)	.43
4. การหารายได้ในการอบครัว	1.08 (0.25)	1.04 (0.23)	.09
5. การดูแลความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเรือน	1.10 (0.24)	0.92 (0.21)	.00

สมมุติฐานข้อ 6 : สตรีที่มีบทบาทในชุมชนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการยะในครัวเรือนแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทศรี ในการจัดการยะในครัวเรือนระหว่างสตรีที่มีบทบาทในชุมชนแตกต่างกัน (ตารางที่28)พบว่าสตรีที่มีบทบาทในชุมชนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการยะในครัวเรือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 6

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นพบว่าสตรีที่มีบทบาทในชุมชนแตกต่างกัน มีบทบาทในการเลือกซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์ Scheffé' Test เป็นรายคู่เพื่อเดินพบว่ามีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มีบทบาทในชุมชนระดับสูง

และระดับต่ำ โดยสตรีที่มีบุพนาทในชุมชนสูงมีบุพนาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ในทางบวกมากกว่าสตรีที่มีบุพนาทในชุมชนระดับต่ำ

ตารางที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบุพนาทสตรีในการจัดการ竹ะในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มีบุพนาทในชุมชนแตกต่างกัน

ประเด็น	ระดับบุพนาทในชุมชนของสตรี			F-Ratio	F-Prop
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
	36 คน	248 คน	66 คน		
การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	\bar{X} 1.39 (0.23)	\bar{X} 1.33 (0.25)	\bar{X} 1.26 (0.25)	3.18	.04
การจัดการก่อนนำทิ้ง	\bar{X} 1.29 (0.37)	\bar{X} 1.17 (0.35)	\bar{X} 1.12 (0.44)	2.39	.09
การทำซัก竹ะ	\bar{X} 0.78 (0.37)	\bar{X} 0.72 (0.40)	\bar{X} 0.77 (0.42)	0.67	.51
บุพนาทสตรีในการจัดการ竹ะในครัวเรือน	\bar{X} 1.13 (0.22)	\bar{X} 1.05 (0.23)	\bar{X} 1.04 (0.28)	1.99	.13

หากพิจารณาแยกแยะในแต่ละประเด็นของบุพนาทในชุมชนของสตรี(ตารางที่29) พบว่า สตรีที่ไปร่วมประชุมของหมู่บ้าน วัด โรงเรียน ร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม ร่วมทำกิจกรรมของชุมชนแตกต่างกัน มีบุพนาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการวิเคราะห์ Scheffe' Test เพื่อติมเป็นรายคู่พบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีการปฏิบัติตามาก ปฏิบัติปานกลาง และไม่ปฏิบัติ โดยกลุ่มสตรีที่มีการปฏิบัติตามาก จะมีบุพนาทในการจัดการ竹ะในครัวเรือนมากกว่ากลุ่มที่มีการปฏิบัติปานกลางและไม่ปฏิบัติตามาก ทั้งนี้อาจเป็นเพرهการที่สตรีไปร่วมประชุมของหมู่บ้าน วัด โรงเรียน หรือสตรีร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม หรือร่วมทำกิจกรรมชุมชนเป็นประจำนั้น แสดงว่าสตรีมีความสนใจให้ความสำคัญในกิจกรรมเหล่านี้ สตรีกลุ่มนี้มักจะมีความกล้าหาญในการแสดงความคิดเห็น มี

ความมั่นใจในตนเอง มีความคิดเห็นเป็นของตนเอง มีการตัดสินใจของตนเองและมักได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว เพราะโดยปกติกรรมเหล่านี้จะมีผู้ชายเข้าร่วมมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นผู้หญิงที่เข้าไปร่วมในกิจกรรมเหล่านี้ จึงเป็นกลุ่มที่มีความคิดและการตัดสินใจที่เป็นตัวของตัวเอง สูง ส่งผลต่อการคิดและบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนสูงไปด้วย

**ตารางที่29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการขยะ
ในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มีบทบาทในชุมชน(แต่ละประเด็น) แตกต่างกัน**

บทบาทในชุมชนของสตรี	\bar{X} และ S.D.ของบทบาทสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือน			F-Ratio	F-Prop
	ปฏิบัติตามาก	ปานกลาง	ไม่ปฏิบัติ		
1. การเป็นสมาชิกกลุ่มในชุมชน	1.06 (0.21)	1.05 (0.23)	1.11 (0.27)	2.11	.12
2. การดำรงตำแหน่งในการเป็นสมาชิก	1.05 (0.22)	1.04 (0.23)	1.11 (0.27)	2.04	.13
3. การไปร่วมงานในชุมชน	1.07 (0.23)	1.04 (0.25)	0.77 (0.24)	2.62	.07
4. การไปร่วมประชุมของหมู่บ้าน วัด โรงเรียน	1.11 (0.22)	1.04 (0.25)	0.95 (0.24)	6.26	.00
5. การร่วมแสดงความคิดเห็นในการประชุม	1.14 (0.24)	1.12 (0.25)	1.01 (0.23)	9.20	.00
6. การร่วมทำกิจกรรมของชุมชน	1.07 (0.26)	1.08 (0.24)	0.98 (0.23)	3.54	.03

สมมุติฐานข้อ 7 : สตรีที่มาราจครัวเรือนที่มีสภาพเศรษฐกิจในครัวเรือนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการระยะในครัวเรือนแตกต่างกัน

ในการศึกษารั้งนี้ ได้ใช้สภาพปัจจัยการใช้จ่ายในครอบครัวเป็นตัวชี้วัดสภาพเศรษฐกิจในครัวเรือน และผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการระยะในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มาราจครัวเรือนที่มีสภาพปัจจัยการใช้จ่ายแตกต่างกัน (ตารางที่30) พบว่าโดยภาพรวมสตรีที่มาราจครัวเรือนที่มีสภาพปัจจัยการใช้จ่ายในครอบครัวแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการระยะในครัวเรือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมุติฐานข้อที่ 7 และเมื่อวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่ามีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มาราจครัวเรือนที่สภาพการใช้จ่ายไม่มีปัญหา กับสตรีที่มาราจครัวเรือนที่สภาพการใช้จ่ายมีปัญหาแต่พอแก้ได้และมีปัญหามาก โดยสตรีที่มาราจครัวเรือนที่สภาพการใช้จ่ายไม่มีปัญหา มีบทบาทในการจัดการระยะในครัวเรือนมากกว่าสตรีที่มาราจครัวเรือนที่มีปัญหาแต่พอแก้ได้และมีปัญหามาก

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่าสตรีที่มาราจครอบครัวที่มีสภาพปัจจัยการใช้จ่ายแตกต่างกัน มีบทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่า มีความแตกต่างระหว่างสตรีที่มาราจครัวเรือนที่ไม่มีปัญหา กับสตรีที่มาราจครัวเรือนที่สภาพการใช้จ่ายมีปัญหาแต่พอแก้ได้และมีปัญหามาก โดยจะเห็นว่าสตรีที่มาราจครัวเรือนที่สภาพการใช้จ่ายไม่มีปัญหา มีบทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์มากกว่าสตรีที่มาราจครัวเรือนที่มีปัญหาแต่พอแก้ได้ และมีปัญหามาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตรีที่มาราจครัวเรือนที่ไม่มีปัญหาสภาพการใช้จ่ายมีอำนาจการซื้อสูงกว่าสามารถเลือกซื้อสินค้าและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้โดยไม่มีปัญหาการใช้จ่าย

ตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการยะในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มาจากครัวเรือนที่มีสภาพปัญหาการใช้จ่ายในครอบครัวแตกต่างกัน

ประเด็น	สภาพปัญหาการใช้จ่ายในครอบครัว			F-Ratio	F-Prop
	ไม่มีปัญหา	มีปัญหาแต่พอแก้ได้	มีปัญหามาก		
	77 คน	223 คน	50 คน		
	\bar{X}	\bar{X}	\bar{X}		
	(S.D.)	(S.D.)	(S.D.)		
การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	1.41 (0.21)	1.30 (0.01)	1.30 (0.03)	6.13	.00
การจัดการก่อนนำทิ้ง	1.21 (0.32)	1.15 (0.39)	1.22 (0.35)	1.09	.33
การกำจัดขยะ	0.79 (0.34)	0.72 (0.42)	0.75 (0.40)	0.89	.41
บทบาทสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือน	1.12 (0.21)	1.04 (0.25)	1.07 (0.22)	3.21	.04

สมมุติฐานข้อที่ 8 : สตรีที่มาจากครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรี ในการจัดการขยะในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มาจากครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนแตกต่างกัน (ตารางที่ 31) พบว่าสตรีที่มาจากครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 8 เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นจะเห็นว่าสตรีที่มาจากครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการก่อนนำทิ้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ Scheffe' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่ามีความแตกต่างระหว่าง

สตรีที่มารากร้าวเรื่องที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนระดับสูง กับสตรีที่มารากร้าวเรื่องที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนระดับปานกลางและระดับต่ำ ส่วนบทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ และบทบาทในการกำจัดขยะนั้น ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างสตรีที่มารากร้าวเรื่องที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนแตกต่างกัน ทั้งนี้การที่สมาชิกในครัวเรือนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนั้น อาจมีผลต่อการจัดการก่อนนำทิ้ง มากกว่าการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์และการจัดการขยะ เพราะการจัดการก่อนนำทิ้งต้องอาศัยความร่วมมือจากสมาชิกมากกว่า เช่น การแยกขยะ การนำของที่ใช้แล้วกลับไปใช้อีก หรือการซ้อมแคมป์ไซด์เพื่อใช้ในบ้านที่ชำรุด เป็นต้น

ตารางที่ 81 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการขยะ ในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มารากร้าวเรื่องที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน แตกต่างกัน

ประเด็น	ระดับความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน			F-Ratio	F-Prop
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ		
	164 คน \bar{X} (S.D.)	173 คน \bar{X} (S.D.)	13 คน \bar{X} (S.D.)		
การเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์	1.31 (0.27)	1.34 (0.23)	1.32 (0.22)	0.53	.59
การจัดการก่อนนำทิ้ง	1.25 (0.34)	1.12 (0.38)	0.94 (0.39)	7.24	.00
การกำจัดขยะ	0.76 (0.44)	0.72 (0.37)	0.70 (0.22)	0.39	.67
บทบาทสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือน	1.08 (0.25)	1.04 (0.23)	0.97 (0.18)	2.19	.11

แต่หากพิจารณาแยกแยะในแต่ละประเด็นของความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน (ตารางที่ 32) พบว่าสตรีที่มาจากการรับเรือนที่มีการปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหาความขัดแย้ง มีการให้ความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือนในการช่วยทำงานบ้าน และการช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงานแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากการวิเคราะห์ Scheffé' Test เป็นรายคู่เพิ่มเติมพบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ปฏิบัติตามก กับกลุ่มที่ปฏิบัติปานกลางและไม่ได้ปฏิบัติ โดยกลุ่มที่มีการปฏิบัติตามกมีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนดีกว่ากลุ่มที่ปฏิบัติบิดปานกลางและไม่ได้ปฏิบัติปฏิบัติ พัฒนาเป็น เพราะว่าในการจัดการขยะในครัวเรือนนั้น เป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความร่วมมือของสมาชิกในครัวเรือน ดังนั้นหากในครัวเรือนมีการปรึกษาหารือร่วมกัน สมาชิกช่วยกันทำงานบ้าน และช่วยแสดงความคิดเห็นในการทำงานก็จะทำให้แบ่งบ้านมีบทบาทในการจัดการขยะในครัวเรือนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนในเรื่องการช่วยเหลืองานพิเศษอื่นๆที่แบ่งบ้านอนหนาย และการช่วยเหลือในด้านการเงินกลับไม่มีความสำคัญต่อบทบาทสตรีในการจัดการขยะในครัวเรือน อาจเป็นเพราะไม่ได้เป็นกิจกรรมที่ให้ความร่วมมือในงานบ้านโดยตรง

ตารางที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของบทบาทสตรีในการจัดการ竹子ในครัวเรือน ระหว่างสตรีที่มาจากการรับเรือนที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือน (แต่ละประเด็น) แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ของบุคคล ในครัวเรือน	จัดการ竹子 ในครัวเรือน			F-Ratio	F-Prop
	บภูนติมาก	ปานกลาง	ไม่ปานติ		
1. มีการปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหา	1.10	0.99	0.97	7.89	.00
ความขัดแย้ง	(0.28)	(0.24)	(0.28)		
2. การให้ความร่วมมือของ สมาชิกในครัวเรือนในการช่วย ทำงานบ้าน	1.11	0.99	1.03	10.94	.00
สมماชิกในการช่วยเหลืองาน พิเศษอื่นๆ ที่แม่บ้านมอบหมาย	(0.23)	(0.24)	(0.18)		
3. การให้ความร่วมมือของ สมาชิกในการช่วยเหลืองาน	1.00	1.05	1.09	0.35	.70
สมماชิกในการช่วยเหลืองาน	(0.25)	(0.24)	(0.18)		
4. การให้ความร่วมมือของ สมาชิกในครัวเรือนโดยช่วย เหลือในด้านการเงิน	1.05	1.08	1.08	0.86	.42
5. การให้ความร่วมมือของ สมาชิกในครัวเรือนโดยการช่วย เหลือในการทำงาน	(0.25)	(0.22)	(0.29)		
แสดงความคิดเห็นในการทำงาน	1.09	1.05	0.93	5.05	.01
สมماชิกในการช่วยเหลืองาน	(0.26)	(0.23)	(0.18)		

โดยภาพรวมแล้วพบว่าบทบาทสตรีในการจัดการจะในครัวเรือนเป็นไปในทิศทางที่เป็นบวกต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทในการเลือกใช้สินค้าและผลิตภัณฑ์ และการจัดการก่อนนำทิ้งจะเป็นไปในทิศทางที่ค่อนข้างดี แต่บทบาทในการกำจัดขยะนั้นค่อนข้างต่ำ ส่วนปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล 7 ปัจจัยนี้พบว่า ระดับการศึกษาของสตรี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสตรี ภาระของสตรีในครัวเรือนด้านอื่นๆ ที่แตกต่างกัน รวมทั้งสตรีที่มีจากครัวเรือนที่มีสภาพเศรษฐกิจในครัวเรือนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการจะในครัวเรือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ส่วนความรู้เรื่องการจัดการจะของสตรี บทบาทในชุมชนของสตรี ที่แตกต่างกัน และสตรีที่มีจากครัวเรือนที่มีความสัมพันธ์ของบุคคลในครัวเรือนแตกต่างกัน มีบทบาทในการจัดการจะในครัวเรือนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะได้อภิปรายในรายละเอียดในบทต่อไป